

Biblioteca **O**berta

Ciutats de somni:

C de:

Casablanca

Guia
d'Audiovisuals

Nº 12 gener 2006 ©SMB Vila-real

Biblioteca Central. C/ Solades, 25. Tel. 964 52 04 81

e-mail: biblioteca@ajvila-real.es

En àrab الدار البيضاء, Ad Dar al Bayda, literalment La Casa la Blanca; reduït en el llenguatge popular a Dar l Vida. És considerada la capital econòmica del país, encara que la capital oficial i seu del govern és [Rabat](#). Situada a l'oest, en la costa de

l'[oceà Atlàntic](#). Segons el cens de setembre de [2004](#), la població de Casablanca és de 2.950.000 habitants.

Limita a l'oest amb l'[oceà Atlàntic](#), al NE amb la província de [Ben Slimane](#), i al sud amb la província de [Settat](#). Es troba a la regió d'[Hispania Nova](#). La ciutat antiga s'extén al voltant del port, des del qual es realitzen les tres quartes parts del comerç exterior marroquí. La ciutat moderna presenta una configuració urbana de tipus europeu, amb grans avingudes radials, situant-se al nord les activitats industrials i comercials. En 1993 s'inaugurà la mesquita Hassan II, que és la més gran d'Àfrica i la segona del món en volum després de la de La Meca.

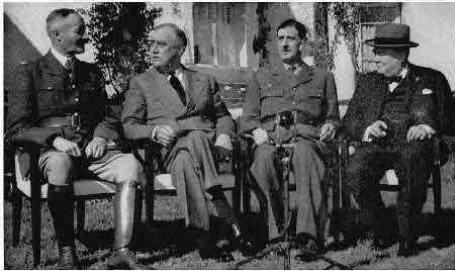
Fou fundada pels portuguesos amb el nom de Casa Branca el 1575, després de destruir la ciutat d'Anfa, situada en el mateix lloc el 1515. Portugal va abandonar el lloc el 1755 després de l'augment dels atacs provinents de les tribus musulmanes dels voltants.

En el segle XIX la població va començar a créixer considerablement i el comerç marítim es va incrementar. Els francesos la bombardejaren i envaïren el

1907, fet que marcà l'inici de la seua penetració armada al Marroc. Durant el temps que va durar el protectorat francès (1912-1955), es convertí en la capital econòmica del país. Casablanca fou un port estratègicament important durant la Segona Guerra

Mundial i va albergar la Cimera angloamericana el 1943. En ella, els estats aliats tractaren, entre altres assumptes, la creació d'un Comité Francés de Liberació Nacional, liderat pel general De Gaulle.

El 16 de maig de 2003 es van produir atemptats terroristes islamistes a la ciutat. Al restaurant de la Casa d'Espanya van morir vint persones, 4 d'elles espanyoles; atemptat que va precedir els atemptats del 11 de març de 2004 a Madrid.

La primera projecció pública de l'invent dels germans Lumière en món musulmà tingué lloc al café Zavani d'Alexandria. Immediatament, arribà de la mateixa manera a ciutats àrabs dels voltants, estenent-se finalment a qualsevol racó àrab.

El cinema arribà al Marroc a finals del segle XIX, exhibint-se en primer lloc, en sessions privades dels grans palaus, per a després projectar-les en cafès i grans fires. Al Marroc les entitats privades van prendre la iniciativa cinematogràfica, i van produir diverses pel·lícules de caire social, algunes fins i tot van arribar, a distribuir-se per tot Europa.

Durant els fets de juliol de 1907, Félix Mesguich, enviat especial del diari Le Journal, realitza el Reportage des événements de Casablanca. El 1909, els operadors de

Pathé Films, rodaren *Scenes in Morocco*, amb imatges d'un mercat de Marràqueix i del port de Casablanca. Un dels primers films que es rodaren al Marroc, i possiblement el primer a Casablanca fou *Mektoub (C'était écrit)*, dels realitzadors francesos J. Pinchon i Daniel Quintin. A poc a poc les empreses

internacionals de distribució es fixaren a Casablanca, on disposarien d'una agència. El nombre d'aquestes empreses com Gaumont, Omnium, Paramount, o 20th Century Fox

entre altres, anaven creixent amb relació amb les necessitats del mercat, tal com ha crescut Casablanca.

La intensa activitat del sector de la producció i filmació per equips estrangers ajudaren a construir estudis i laboratoris, malgrat que la major part dels rodatges se

realitzaven en exteriors naturals. A Casablanca es crearen els estudis Cinéophone, un dels primers de tot el Marroc, que ajudaren, junt amb altres estudis (23 productores el 1948), al naixement del cinema autòcton marroquí a partir del final de la Segona Guerra Mundial.

Abans d'aquest moment ja s'havien rodat diverses pel·lícules en francès a Casablanca com *Les hommes nouveaux* (1922), *Le grand jeu* (1934) o *Le roman d'un spahi* (1935). Pel·lícules en marroquí d'aquesta primera època són *Ibn El Kadar* (1946) i *Minuit, rue de l'horloge* (1947). Tanmateix, les productores estrangeres han continuat utilitzant la ciutat blanca per rodar diverses escenes de moltes pel·lícules en francès, alemany, anglès i fins i tot italià, com *La danseuse de Marrakech* (1949), *Oasis* (1955), *Vers l'extase* (1959), *Morte le mort, plus rien ne meurt* (1961), *Les enfants du soleil* (1961), *Casablanca, nid d'espions* (1963) *Patton* (1970), *Casablanca, Casablanca* (1984), *Dernier été à Tanger* (1986), *Les coffres forts de Zürich* (1986), *Casablanca express* (1987), *L'homme au clair de la lune* (1990), *Zahltag* (1993), *Soleil* (1996), *Spy Game* (2000) o *A Casablanca gli angeli non volano* (2005) entre altres.

Però sense cap tipus de dubtes, hi ha dues pel·lícules, que no van ser rodades, ni a Casablanca, ni tampoc al Marroc,

però que gràcies a elles, tothom coneix aquesta ciutat i on es troba geogràficament. Ens referim a *Casablanca* (1942) de Michael Curtiz amb Humphrey Bogart i Ingrid

Bergman, i *Una noche en Casablanca* (1946) amb els germans Marx.

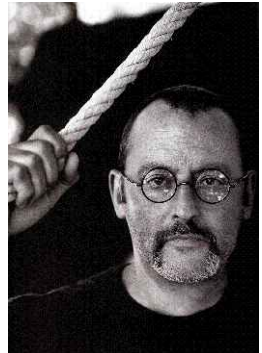
Originari de Casablanca és l'actor Jean Reno. El seu vertader nom és Juan Moreno y Jederique Jiménez. Fill de pares andalusos de Sanlúcar de Barrameda, que per la dictadura franquista degueren de refugiar-se en el nord d'Àfrica. En la dècada dels 60 se'n va cap a França on després de fer

el servei militar, decidí estudiar interpretació per a dedicar-se a l'actuació. En la seua trajectòria cinematogràfica destaca un director amb el que ha col·laborat en nombrosos films des d'els seus començaments. No és un altre que Luc Besson, qui moltes vegades fa les tasques de guionista o productor. En un primer moment, Besson li donà papers secundaris per a films com *Le dernier Combat* (1984) i *Subway* (1985) amb Christopher Lambert i Isabelle Adjani com a protagonistes. En 1988 interpreta a Enzo Molinari, campió de buceig lliure en *Le grand Bleu*, amb Jean-Marc Barr i Rosana Arquette. Altres pel·lícules amb Besson són *Nikita* (1990) i *Leon* (1994).

En la comèdia ha demostrat que també se'n sort bé amb produccions com *Les Visiteurs* (1993) i *Tais-toi* (2004). També ha participat en produccions americanes com *Mission Impossible* (1996), *Godzilla* (1998) o *Ronin* (1998) entre altres.

Darrerament, l'hem vist en pel·lícules de suspens i misteri com les dues de la sèrie de *Les rivières pourpres* o *L'empire de loups* (2005). L'any que ve el podrem veure en una altra producció americana dirigida per Ron Howard i de que s'espera que tinga un gran èxit de públic. Ens referim a *Da Vinci code*, protagonitzada per Tom Hanks i Audrey Tautou.

Fitxa de pel·lícules

Casablanca

Títol original: Casablanca

Any de producció: 1942

Director: Michael Curtiz

Intèrprets: Humphrey Bogart, Ingrid Bergman

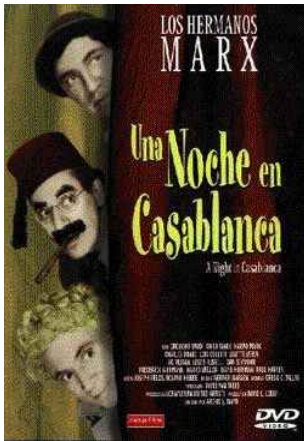
Duració: 98 min

Sinopsi: Rick Blaine dirigeix un club en la ciutat marroquí de Casablanca durant la segona Guerra Mundial. Aquest local ha esdevingut un punt d'encontre per a refugiats de tot el món que busquen una eixida per Portugal i els USA. Un dia rep la visita de Victor Laszlo, un famós membre de la resistència francesa que apareix junt a la seua dona Ilsa, amb la que Rick havia mantés un intens romanç en París fins l'ocupació de les tropes alemanyes.

A scene still from "Casablanca," the Oscar®-winning Best Picture of 1943, features Humphrey Bogart as Café American owner Rick Blaine with Dooley Wilson who played piano player Sam.

Una noche en Casablanca

Títol original: A night in Casablanca

Any de producció: 1946

Director: Archie L. Mayo

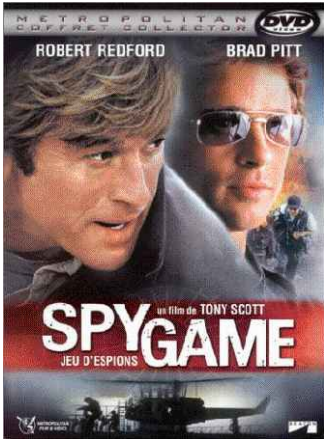
Intèrprets: Germans Marx

Duració: 85 min

Sinopsi: El gerent de l'hotel Casablanca de la mateixa ciutat magrebí, mor enverinat. És el tercer que mor, i el tinent Pierre Delmar sospita la possible existència d'un tresor amagat pels alemanys durant la segona Guerra Mundial. Un antic nazi allotjat a l'hotel prova matar al nou gerent, un pintoresc personatge de gran oratoria i vacunat contra els atemptats, i que ficara de cap per avall tot l'hotel amb l'ajuda de Corbaccio i Rusty.

Spy Game

Títol original: Spy Game

Any de producció: 2001

Director: Tony Scott

Intèrprets: Robert Redfort, Brad Pitt

Duració: 126 min.

Sinopsi: Tom Bishop, un jove i romàntic espia, acudeix a la Xina per rescatar pel seu compte un misteriós personatge. La CIA, que sap que serà executat en qüestió d'hores, no vol saber res d'ell. Nathan Muir, un veterà agent que se jubila el mateix dia que s'assabenta de la crisi, decideix ajudar al seu company.

